

த.ஏ.ந.

திருவாணம்

பாங்கும் / ஆரை 2000
March / June

குற்று கமநலம்

பார் - மார் 2000

பிப்ரவரி 2002

பூன் 2003

விவசாயத்துறையின் மேம்பாடும் தனியார்

துறையின் பங்களிப்பும்

27/10/2005

25/9/2006

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சின்ன வெங்காயச்
செய்கை - ஓர் ஆய்வு

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வெற்றிலைப்
பயிர்ச்செய்கையில் புவியியல் காரணிகளின்
வெள்வாக்கு பற்றிய ஓர் ஆய்வு

கோழி முட்டை, இறைச்சி உற்பத்தியும், விற்பனை
மூலமான ஸாபங்களும்

கோழி முட்டை, இறைச்சி உற்பத்தியும், விற்பனை மூலமான ஸாபங்களும்

15/-

கமநலம்

கமக்காரர்களின் மத்தியில் தன்னம்பிக்கையையும், மன உறுதியையும் ஏற்படுத்தி, அவர்கள் கிராமிய நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளில் பூரண பங்கெடுத்து அவற்றுடன் ஏற்கனவே உள்ள தொடர்பினை மேலும் வலுப்படுத்தி நிரந்தரமானதொன்றாக்கிக் கொள்ள இச்சஞ்சிகை உதவும்.

கமநலம் (காலாண்டுச் சஞ்சிகை)

மலர் : 27 பங்குனி / ஆணி 2000 - இதழ் 1/2

ஆலோசகர் :
கலாந்தி எஸ். ஜி. சமரசிங்க

ஆசிரியர் :
சோ. ராமேஸ்வரன்

வெளியீடு :
விறக்டர் கொப்பேக்டுவ கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி
நிறுவகம்,
114, விஜேராம மாவத்தை,
கொழும்பு - 07

தொலைபேசி : 696981, 698539 - 41

பொருளாடக்கம்

விவசாயத்துறையின் மேம்பாடும்
தனியார் துறையின் பங்களிப்பும்

02

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சின்ன
வெங்காயச் செய்கை - ஓர் ஆய்வு

05

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வெற்றிலைப்
பயிர்ச்செய்கையில் புலியியல்
காரணிகளின் செல்வாக்கு பற்றிய ஒர்
ஆய்வு

13

கோழி முட்டை, இறைச்சி உற்பத்தியும்,
விற்பனை மூலமரன ஸாபங்களும்

16

தனிப்பிரதி
வருடச் சந்தா

ரூபா 15/-
ரூபா 60/-

விவசாயத்துறையின் மேம்பாடும் தர்ஜ்யார் துறையின் பங்களிப்பும்

விவசாயத்துறையில் சமகாலப் போக்கு

இலங் கையின் பொருளாதாரத் தில் விவசாயத்துறை மிகவும் முக்கியமானதொரு பங்கினை வகிக்கின்றது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாயத்துறையின் பங்களிப்பு சுமார் 25 சதவிகிதமாகும். அத்துடன் மொத்த ஏற்றுமதி வருவாயில் அதன் பங்களிப்பு சுமார் 30 சதவிகிதமாகும். எமது நாட்டில் சுமார் 40 சதவிகிதமானோர் வேலை வாய்ப்பிற்கு விவசாயத்துறையை நம்பியுள்ளனர். நாட்டின் பொருளாதாரத் திற்கு இப்படியான அத்தியாவசியமானதாக விளங்கும் விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சி கடந்த சில காலமாக தேக்க நிலையை அடைந்துள்ளது. அத்துடன் வளர்ச்சி ஏனைய துறைகளுடனும், நாடுகளுடனும் ஒப்பிடும் போது பின் தங்கியுள்ளதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

எமது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம் 90களில் சராசரியாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 சதவிகிதமாகும். அதேவேளை ஆண்டொன்றுக்கான விவசாயத்துறையின் சராசரி வளர்ச்சி விகிதம் 1.7 சதவிகிதமாகும். இது நாட்டின் சராசரி பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தின் அரைவாசியை விடவும் குறைவானதாகும். அத்துடன் விவசாயத் துறையின் வருடாந்த வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொள்வோமாயின், அது முக்கிய ஆசிய நாடுகளின் வளர்ச்சியை விட பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. தென் ஆசிய நாடுகளின் விவசாயத்துறையின் வளர்ச்சி விகிதம் 3.0 ஆகும். இது சீனாவில் 4.4 சதவிகிதமாக விளங்குகின்றது. மேலும் இந்தியா, பாகிஸ்தான், இந்தோனேசியா, மலேசியா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது பின் தங்கியே உள்ளது.

அது போன்றே, பிரதான உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தியில் தேக்கமானதொரு நிலையே காணப்படுகின்றது. இதேவேளை நாட்டின் உணவுப் பொருள் இறக்குமதி கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் மும்மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. உணவுப் பொருட்களுக்கான இறக்குமதிச் செலவினம் 1984இல் 13014 மில்லியன் ரூபாவில் இருந்து 1998இல் ஆண்டு 44544 மில்லியன் ரூபாவாக அதிகரித்துள்ளது. உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதிக்காக 1998இல் ஆண்டு செலவிடப்பட்ட தொகை அதே ஆண்டு தேயிலை ஏற்றுமதியில் கிடைத்த வருமானத்திற்கு சமனானதாகும். தேயிலை ஏற்றுமதியின் மூலம் 1998இல் ஆண்டு கிடைத்த வருமானம் 50,280

மில்லியன் ரூபாவாகும். அதேவேளை கடந்த பத்து வருடங்களில் விவசாயப் பொருட்களின் ஏற்றுமதித் தொகையில் மந்தமான ஒரு வளர்ச்சியை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. அதாவது 18 சதவிகித வளர்ச்சியை அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது. அதேவேளை கைத்தொழில் பொருட்களின் ஏற்றுமதித் தொகை சுமார் 121 சதவிகிதத்தால் அதிகரித்துள்ளது.

விவசாயப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியில் தேயிலை, இறப்பர், தெங்கு ஆகிய பொருட்களின் பங்களிப்பே அதிகமாக உள்ளது. ஏனைய விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களின் பங்களிப்பு மிகவும் குறைவாகவேயுள்ளது. மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களிலிருந்து விவசாயத்துறையில் காணப்படும் தேக்கத்தை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. அத்துடன் நாட்டில் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் முக்கியமான துறையின் இத் தேக்க நிலை விரும்பத் தக்கதல்ல. விவசாயத்துறையில் இந்த தேக்க நிலைமைக்கு பல காரணங்கள் உண்டு.

த. ரவிச்சந்திரன் ஆராய்ச்சி பயிற்சி உத்தியோகத்தர்

விவசாயத்துறை எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சனைகள்

முதலாவதாக எமது நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களின் உற்பத்தித் திறன் ஏனைய விவசாய உற்பத்தியில் முன்னணியில் திகழும் நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது பின்தங்கியே உள்ளது. இதற்கான பிரதான காரணமாக உற்பத்தி நடவடிக்கைகளின் முகாமைத் துவ நடவடிக்கைகள் பின்தங்கியிருப்பதைக் கொள்ளலாம். இது புதிய தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் அறிவுசார் பிரயோகங்கள் குறைந்த அளவிலேயே இடம் பெறுவதனாலாகும்.

இரண்டாவதாக விவசாயிகளினால் செய்கை பண்ணப்படும் நிலத்தின் விஸ்தீரணம் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. உதாரணமாக சுமார் 94 சதவிகிதமான நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் ஜிந்து ஏக்கருக்கு குறைவான நிலத்திலேயே உற்பத்தியை மேற்கொள்கின்றார்கள். சுமார் 44 சதவிகித விவசாயிகள் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைவான நிலப் பரப்பிலேயே நெல் உற்பத்தியை

மேற்கொள்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விஷயமாகும். இவ்வாறான சிறிய அளவு நிலப்பரப்பில் பாரிய முதலீடுகளுடனும், புதிய தொழில்நுட்ப பிரயோகங்களுடனும் பாரிய அளவில் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது நடைமுறையில் முடியாததொன்றாகும். மேலும் இது புதிய உற்பத்தி நடவடிக்கைகளான மலர்ச்செய்கை போன்றவற்றை மேற்கொள்வதற்கு பிரதான முட்டுக்கட்டையாக திகழ்கின்றது.

முன் றாவதாக சந்தைப் படுத்தல் பிரச்சனைகளான ஸ்திரமற்ற விலைகள், வியாபாரிகளின் ஏகாதிபத்தியமான நடவடிக்கைகள் மற்றும் அதிக அளவிலான அறுவடைக்குப் பிந்திய இழப்பு போன்றன விளங்குகின்றன.

முடிவாக, களஞ்சியப்படுத்தல், நவீன பதனிடுதல் மற்றும் குளிருட்டப்பட்ட போக்குவரத்து போன்ற வசதிகள் பெரும்பாலும் விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான சந்தைப்படுத்தலில் கிடையாது. சுருக்கமாக குறைந்த அளவில் காணப்படும் முதலீடுகள், புதிய தொழில் நுட்பங்கள், முகாமைத் துவம் மற்றும் சிறிய அளவிலான பயிர்ச்செய்கைக்கான நிலங்களை போன்ற காரணிகள் விவசாயப் பொருட்களின் உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தலின் திறனை அதிகரிப்பதற்கு முட்டுக்கட்டையாக திகழ்கின்றன.

விவசாயத்துறையும் அரச நிறுவனங்களின் பங்களிப்பும்

சுதந்திரம் அடைந்த நாட்களில் இருந்து பதவிக்கு வந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் விவசாயத்துறையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதன் முன்னேற்றத்திற்காக பாரிய முதலீடுகளை மேற்கொண்டதுடன், பல்வேறு திட்டங்களையும் அறிமுகப்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றன. அரசாங்கம் பாரிய நீர்ப்பாசன உட்கட்டமைப்புக்களை பெரும் பொருட்செலவில் அமைத்து அவற்றை பேணி வருகின்றது. அத்துடன் மானியங்கள், ஊக்குவிப்புக்கள், ஆராய்ச்சி விரிவாக்கல், இலகுவான கடன்வசதிகள் போன்றவற்றில் அரசு பெரும் தொகை நிதி வளங்களை செலவழித்து வருகின்றது. அத்துடன் விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களை நேரடியாக விவசாயிகளிடம் இருந்து நியாயமான விலைகளில் கொள்வனவு செய்து வருகின்றது.

அத்துடன் பல அரச நிறுவனங்கள் மற்றும் திணைக்களங்கள் நாட்டின் விவசாயத்துறையின் மேம்பாட்டிற்காக இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் விவசாயத் திணைக்களம், கமநல சேவைகள் திணைக்களம், விவசாய ஏற்றுமதித் திணைக்களம், உரக்கூட்டுத்தாபனம், நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம்,

விவசாய அபிவிருத்தி அதிகார சபை, மற்றும் ஹெக்டர் கொப்பேக்டுவ ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகம் போன்றவற்றை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

எது எப்படி இருப்பினும் முன் கூறப்பட்டது போல் விவசாயத்துறையில் வளர்ச்சியில் ஒரு தேக்க நிலைமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நாட்டின் பொருளாதார மற்றும் சமுதாய அபிவிருத்திக்கு குந்தகமாக அமையக் கூடும். எனவே இத்துறையின் செயற்றிறனை அதிகரித்து நாட்டின் பொருளாதார மற்றும் சமூக அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவது இன்றியமையாத தாகும்.

எனவே, விவசாய உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தலின் செயற்றிறனை அதிகரிப்பதற்கு மேலே இனங்காணப்பட்ட சூழ்நிலை போன்ற களையப்படுதல் வேண்டும்.

ஆதலினால், இத்துறைக்கான முதலீடுகள் அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். புதிய தொழில் நுட்பங்களின் பாவனையை அதிகரித்தல் வேண்டும். உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் முகாமைத்து வத்தை மேம்படுத்துதல் வேண்டும். அத்துடன் இவை அனைத்தையும் திறனாக உபயோகிப்பதற்கு உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகள் பாரிய அளவில் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

விவசாயத்துறையும் தனியார துறையும்

அரசாங்கமும் அதன் விவசாயத்துறை சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களும் மேற்கூறப்பட்ட முதலீடு நவீன தொழில்நுட்ப பிரயோகம், மற்றும் மேம்பட்ட முகாமைத் துவ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதனால், மேலும் அவற்றின பங்களிப்பை உயர்த்துவதற்கு என்பது சாதகமான பெறுபேறுகளைக் கொண்டு வருவது சாத்தியமற்றதாகும். அத்துடன் தற்போதைய சந்தைப் பொருளாதார மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள், மற்றும் உலகமயமாக்கல் போன்ற மாற்றங்களின் அடிப்படையில் பொருளாதார விவகாரங்களில் அரசு தலையீடு குறைக்கப்பட்டு வருகின்றது. உதாரணமாக சந்தைப்படுத்தல் தினைக்களம், நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபை ஆகியன தற்போது முடப்பட்டுள்ளன.

அத்துடன் எமது நாட்டில் கைத்தொழில் மற்றும் சேவைத் துறைகளின் திறனை மேம்படுத்தும் நோக்கில் தனியார மயப்படுத்தல் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அது மட்டுமல்லாது முதலீட்டை அதிகரிப்பதற்கும், புதிய தொழில்நுட்பங்களின் பிரயோகங்களை அதிகரிப்பதற்கும், முகாமைத்து வத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் தேயிலைத் தோட்டங்கள் கூட தனியாரமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இது போன்றே விவசாய உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தவில் தனியார் துறையின் பங்களிப்பு அதனை மேம்படுத்துவதற்கு இன்றியமையாததாகும்.

எமது நாட்டின் விவசாய உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் சிறு விவசாயிகளின் பங்களிப்பே முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவிலான வியாபாரிகளே சந்தைப்படுத்தவில் முக்கிய இடம்வகிக்கின்றனர். விவசாயத் துறையில் முக்கிய பதனிடும் நடவடிக்கைகளை அரிசி ஆலைகளே மேற்கொண்டு வருகின்றன. பெரும்பாலான அரிசி ஆலைகளை சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவிலான நடுத்தர தனியார் துறையினரே நடாத்தி வருகின்றனர். பாரிய தனியார் துறை நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு உள்ளீடுகளின் விநியோகத்தில் மட்டுமே தங்கியுள்ளது. சில பாரிய தனியார் நிறுவனங்கள் விவசாயப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. மற்றும்படி பாரிய தனியார் துறை நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

பாரிய தனியார்துறை நிறுவனங்கள் ஏனைய அமைப்புக்களை விட அதிக மூலதனம், சிறந்த சந்தைப்படுத்தல் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், சிறப்பான முகாமைத்துவம், செயற்றிறங் என்பவற்றை அதிகமாக கொண்டுள்ளதால் அவற்றை விவசாயத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான சாதகமான வழிவகைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

விவசாயத்துறையில் தனியார் துறையின் பங்களிப்பு பின்வரும் துறைகளில் ஏற்படுத்த முடியும்: உள்ளீடுகளின் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகம்; நேரடி உற்பத்தி அல்லது ஒப்பந்த அடிப்படையிலான உற்பத்தி; உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டுச் சந்தைப்படுத்தல்; பொதியிலடைத்தல்; பதனிட்ட பொருட்களின் உற்பத்தி; களஞ்சியப்படுத்தல்; மற்றும் அறுவடைக்குப் பிந்திய பராமரிப்பு

விவசாயத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு பாரிய தனியார் துறையின் பங்களிப்பு அத்தியாவசிய

மானதாகும். எனவே, அரசாங்கங்கள் இதை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு ஊக்குவிப்புக்களை அறிவித்திருக்கின்ற போதும், அவை மேலும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். அவை பாரிய அளவிலான உற்பத்திக் கு வழிவகுக்கக்கூடியதாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

இதற்கான முதற் கட்ட நடவடிக்கைகளைக் பின்வரும் விடயங்கள் அமைதல் வேண்டும்.

- I. பாரிய அளவில் உற்பத்தி நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ள வரும் நிறுவனங்களுக்கு கணிகளை நீண்டகால குத்தகைக்கு அல்லது நேரடிக் கொள்வனவு செய்யக் கூடிய வகையில் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல். அத்துடன் இது சம்பந்தமாக பெறப்படும் கடன்களுக்குமான வட்டியை மான அடிப்படையில் நிர்ணயிப்பதுடன், இலகுவாக திருப்பிச் செலுத்தும் வகையில் வசதிகள் செய்தல்;
- II. உற்பத்தி மற்றும் விநியோக நடவடிக்கை களுக்காக இருக்குமதி செய்யப்படும் உள்ளீடுகள், இயந்திர சாதனங்கள், வேறு பொருட்களுக்கு தீவை விலக்கு அளித்தல். அத்துடன் அதற்காக இலகு கடன்களை வழங்குதல்;
- III. விவசாயத்துறை சம்பந்தப்பட்ட போக்குவரத்து, பதனிடுதல், களஞ்சியப்படுத்தல் என்பவற்றில் முதலீடு செய்வர்களுக்கு முரண் வரிவிலக்கு அளித்தல்;
- IV. சிறு விவசாயிகள் கூட்டாகவோ அல்லது தனியாகவோ உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகளில் இணைந்து செயல்படுவதற்காக கட்டமைப்புக்களை உருவாக்குவதுடன், அவர்களுக்கு ஊக்கமளித்தல்;
- V. ஏற்றுமதியை நோக்காகக் கொண்ட செய்கைகளை இனக்காணுதல். மற்றும் அவற்றில் தனியார் துறை நிறுவனங்களின் பங்களிப்பை ஊக்குவித்தல்.

அட்டவணை 1 விவசாயத்துறையின் வருடாந்த வளர்ச்சி வீதம்

நாடுகள்	1980 - 1990	1990 - 1996
இலங்கை	2.2	1.7
இந்தியா	3.1	3.1
பாகிஸ்தான்	4.3	3.8
தெற்காசியா	3.2	3.0
இந்தோனேசியா	3.4	2.8
மலேசியா	3.8	1.9
தாய்லாந்து	4.0	3.6
சீனா	5.0	4.4

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சின்ன வெங்காயச் செய்கை - ஓர் ஆய்வு

அறிமுகம்

வெங்காயமானது இலங்கையில் பயிரிடப்படும் ஏனைய வயற் பயிர்களுள் (Other Field Crops) ஒரு முக்கியமான பயிராகும். இதன் உற்பத்தியானது கடந்த 5 வருடங்களில் 55,400 மெற்றிக் தொன்னிலிருந்து 1,63,700 தொன்னை எட்டியுள்ளது (அட்டவணை: 1). அத்துடன் இக்காலப்பகுதியில் 47,400 மெற்றிக் தொன்னிலிருந்து 1,19,316 மெற்றிக் தொன் வரையிலான பெரிய வெங்காயமும், 2,475 மெற்றிக் தொன்னிலிருந்து 4,389 மெற்றிக் தொன் வரையிலான சின்ன வெங்காயமும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக முறையே 530 மில்லியன் ரூபா தொடக்கம் 1,694 மில்லியன் ரூபாயும், 53 மில்லியன் ரூபா தொடக்கம் 68.5 மில்லியன் ரூபாயும் செலவிடப்பட்டுள்ளது (அட்டவணை: 2).

பாரம் பாரியமாக இலங்கையின் வடபகுதியில் செய்கைபண்ணப்பட்ட சின்ன வடபகுதியில் செய்கைபண்ணப்பட்ட சின்ன

காலங்களிலும் (Off Season) உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்காக விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியானது 1982 தொடக்கம் 1989 வரையிலான காலப்பகுதியில் சின்னவெங்காய உற்பத்தியில் 75 சதவீதத் தையும் பெரிய வெங்காயச் செய்கையில் 25 சதவீதத் தையும் உள்ளடக்கி கியிருந்தது (பத்மநாதன், 1990).

ஆனால், தற்போது (பயிர்ச் செய்கைக் காலம் 98/99) சின்ன வெங்காயச் செய்கையானது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 260

**A . N. அழுமட் (சீரேவட்ட விரிவுரையாளர்),
A . அருணநந்தி (உதவி விரிவுரையாளர்),
விவசாயப் பொருளியல் தினைக்களம்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்**

ஹெக்டர் நிலப்பரப்பில் மாத்திரமே செய்கை பண்ணப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து 1914 மெற்றிக்

அட்டவணை: 1 வெங்காய உற்பத்தியின் பெறுஞே

வருடம்	சின்ன வெங்காயம்			பெரிய வெங்காயம்		
	பரப்பு (ஹெக)	உற்பத்தி (மெ.தொன் 000)	சராசரி உற்பத்தி (மெ.தொ/ஹெக.)	பரப்பு (ஹெக.)	உற்பத்தி (மெ.தொ.000)	சராசரி உற்பத்தி (மெ.தொ/ஹெக.)
1994	7806	81.4	10.9	7537	82.3	10.4
1995	3687	29.7	6.9	6993	48.4	8.1
1996	2662	19.4	6.7	6584	43.9	7.3
1997	2956	29.1	6.9	6453	44.4	9.8
1998	1413	17.4	6.7	5661	38.0	12.3

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி, 1998.

வெங்காயச் செய்கையானது அன்றைக் காலமாகப் பாரம்பரியமற்ற ஏனைய பகுதிகளிலும் பிற பயிர்ச் செய்கைகளுக்கு ஒவ்வாத

தொன் விளைச்சல் பெறப்பட்டுள்ளது. கடந்த 10 வருடங்களில், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் சின்னவெங்காய உற்பத்தி இலங்கையின்

**அட்டவணை: 2 சின்னவெங்காய், பெரிய வெங்காய் இறக்குமதியும்,
அதற்கான செலவும்**

வருடம்	சின்னவெங்காயம்		பெரிய வெங்காயம்	
	இறக்குமதி (மெ.தொன்.)	பெறுமதி (ரூபா.மில்லியன்)	இறக்குமதி (மெ.தொன்.)	பெறுமதி (ரூபா.மில்லியன்)
1994	2,814	43.5	47,400	530
1995	1,010	10.4	77,459	861.7
1996	4,389	68.5	90,008	1098.7
1997	3,117	60.1	111,317	1312
1998	2,475	50.4	100,630	1694.1

(மூலம்: *National Accounts of Sri Lanka, 1998*)

மொத்த உற்பத்தியில் 10 வீதமாக இருந்து, தற்போது 4.68 வீதமாகக் குறைவடைந்துள்ளது (Agricultural Statistics of Sri Lanka, 1992,1997). ஆயினும் தற்காலத்தில் நிலவும் சின்னவெங்காயத்தின் விலை விவசாயிகளுக்கான வருமானத்தை அதிகரிக்கும் போக்கையே காட்டுகின்றது. வெங்காயச் செய்கைக்கு ஏனைய வயற்பயிர்களை விட அதிக கூலியாட்கள் தேவைப்படுவதால் அதிக கூலியாட்களுக்கு வேலைவாய்ப்பையும் இப்பயிர் ச்செய்கை வழங்குகின்றது. இதனை அட்டவணை: 3 தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

பிரச்சனைகளும் முக்கியத்துவமும்:

வெங்காயமானது மரக்கறிப் பொருளாகவும், பலசரக்குப் பொருளாகவும், மருத்துவப் பொருளாகவும் எமது நாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அத்தோடு பெரிய வெங்காயமும், சின்னவெங்காயமும் ஒன்றுக்கு ஒன்று புதிலீட்டுப் பொருளாகவும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது.

வெங்காயத்துக்கான கேள்வியானது அதிகரித்துவரும் மக்களின் செலவிடத்தக்க

அட்டவணை: 3 சில வயற் பயிர்களுக்கான தொழிலாளர்களின் தேவை

பயிர்கள்	தொழிலாளர் (மனிதநாள்/வேறுக்டயர்)
பெரிய வெங்காயம்	560
சிவப்பு வெங்காயம்	490
மிளகாய்	350
பயறு	202
சோயா அவரை	160
கெளபீ	125

(மூலம்: *Division of Agriculture Economics and Projects, 1987*)

வருமானத்துடன் (Disposable income) அதிகரிக்கின்றது. அத்துடன் வெங்காயத்தின் தனிநபர் நுகர்வானது (Per capita consumption) பல வருடங்களாக 3 கிலோ கிராமிற் கும் அதிகமாகவே இருந்து வருகின்றது. வெளிநாடுகளிலிருந்து வெங்காயமானது இறக்குமதி செய்யப்பட்ட போதும், கேள்வித் தொகை அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது.

(அத்தப்பத்து, 1990)

தற்போதைய காலப்பகுதியில் அதிகளவு வெங்காயம் எமது நாட்டில் இறக்குமதி செய்யப்படுவதுடன் இதற்காகப் பெருமளவு பணமும் செலவழிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, பயிர்ச்செய்கை பண்ணப்படும் நிலப்பரப்பைக் கூட்டுவதனால் கேள்வியைப் பூர்த்தி செய்வதுடன், இறக்குமதியையும் குறைத்து அதற்காகச் செலவிடப்படும் பெறுமதிமிக்க அந்தியச் செலாவணியையும் மீதப்படுத்தலாம்.

நோக்கம்:

இவ் வாய் வானது பிரதானமாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள சின்னவெங்காயப் பயிர் செய்கையிலுள்ள பிரச் சினைகளை ஆராய்வதுடன், எவ்வாறான வழிகளில் இதனது உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம் என்பதையும் விதந்துரைக்கின்றது.

குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள சின்னவெங்காயப் பயிர்ச்செய்கையாளர்களின் பொருளாதார நிலை, சின்னவெங்காயச் செய்கைக் குத்தேவையான உள்ளீடுகள் கிடைப்பதிலுள்ள பிரச் சினைகள், சின்னவெங்காயப் பயிர் செய்கையிலுள்ள வருமானம் போன்றவற்றையும் ஆராய்கின்றது.

ஆய்வு முறை:

இவ் வாய் வானது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கஞ்சாங்சிக்குடி கமநல கேந்திர நிலையத்தின் நிர்வாகத்துக்குட்பட்ட பகுதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் இப்பகுதியிலேதான் இம்மாவட்டத்திலுள்ள மொத்த சின்னவெங்காயச் செய்கையின் 80 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்ட அளவு செய்கை பண்ணப்படுகின்றது.

இதற்காக இப்பிரிவிற் குட்பட்ட கிராமங்களிலுள்ள சின்னவெங்காயச் செய்கையாளர்களின் பெயர், விபரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, அவர்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் விகிதாசாரத்தில் 50 வெங்காயச் செய்கையாளர்கள் எனிய எழுமாற்ற முறை மூலம் பெறப்பட்டனர். பின்னர் முற்சோதனை செய்யப்பட்ட வினாக்கொத்தைப் பயன்படுத்தி தனிப்பட்ட நேர்காணல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்பட்ட சின்னவெங்காயச் செய்கையாளர்களிடமிருந்து தகவல்கள் நேரடியாகப் பெறப்பட்டன.

சமூக பொருளாதார நிலை:

சின்னவெங்காயச் செய்கையில் ஈடுபெடுவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஆண்களே (90 வீதம்) ஆவார் கள். இவர்களில் பெரும்பகுதியினர் 31 - 50 வயதுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மற்றும் பெரும்பாலானோர் இதனை முழு நேரத்தொழிலாகக் கொண்டு பயிர் செய்பவர்களாகவும் உள்ளனர். இவர்களில் ஏறக்குறைய 58 வீதமானோர் தரம் ! இலிருந்து 6 வரை கல்வி கற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மற்றும் இவர்களின் குடும்ப அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை சராசரி 5 ஆகவும் காணப்படுகின்றது. மற்றும் அதிகமான பயிர்ச்செய்கையாளர்கள் சொந்த நிலங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், இவர்களது சின்னவெங்காயச் செய்கைக்கான சராசரிப் பரப்பு 0.19 ஹெக்டராவும் காணப்படுகின்றது. மற்றும் இந்நிலப்பரப்பிலிருந்து இவர்கள் சராசரியாக 15,359/= ரூபாவை வருமானமாகவும் பெறுகின்றனர்.

நிலம் பண்பகுத்தல்:

வெங்காயச் செய்கையில் ஈடுபெடும் விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களைப் பண்படுத்துவதற்காக மாட்டுக் கல்ப்பையையே பெறும்பாலும் பயன்படுத்துகின்றனர். ஏனெனில் இவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றதாம். வேண்டிய இடத்துக்கு கொண்டு செல்லக் கூடியதாக இருக்கின்றதாம். குறைந்த செலவைக் கொண்டிருப்பதுமே இதற்கான முக்கிய காரணங்களாகும்.

விதை வெங்காயம்:

பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணம் உள்ளூர் (Jaffna local), வல்லாரை - 60 போன்ற

இனங்களே இப்பகுதிகளில் அதிகளவில் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. பெரும்பான்மையான வெங்காயச் செய்கையாளர்கள் 72 வீதம் தங்களுக்குத் தேவையான விதை வெங்காயத்தை தனியார்களிடமிருந்து பெறுகின்றார்கள். இவை பெரும்பாலும் வெளியா, யாழ் ப்பாணம், நிலாவெளி போன்ற இடங்களிலிருந்து பெறப்பட்டனவாகும். இங்கு நடுகைக்காக பயன்படுத்தப்படும் விதை வெங்காயத்தின் அளவு சராசரியாக 1255 கி.கிராம்/ஹெக்டர் ஆகக் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் விதை வெங்காயத்தின் கிலோ ஒன்றின் விலை ரூபா 30/- தொடக்கம் ரூபா 40/- வரை வேறுபடுவதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

மற்றும் இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு சிறந்த விதைவெங்காயங்களைப் பெற முடியாத நிலைமையுள்ளமை ஒரு முக்கிய பிரச்சனையாகும். அதாவது உள்ளூர் விதைவெங்காயங்களின் தரமின் மை, வெளியிடங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்படும் விதைவெங்காயம் ஏற்றி இறக்கப்படும் போது பெளதீக் ரீதியில் பாதிப்புள்ளாவது, நோய் உள்ள

விதை வெங்காயம் என்பன வினைச்சலில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதோடு, பயிர்க்கையை இப்பகுதியின் பயிர்க்கைக்குள்ள பாரிய தடைகளாகும். மற்றும் சமகாலங்களில் நிலாவெளிப் பிரதேசங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்படும் விதைவெங்காயங்களில் நெமற்றோடு தாக்கம் அதிகமாக இருப்பதால் வெங்காயப் பயிர்க் கையைப் பெருமளவில் பாதிக்கின்றது.

பச்சைப் பிரயோகம்

பெரும்பாலும் சகலரும் சேதன, அசேதன உரங்களைப் பயன்படுத்துவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு அடிக்கட்டுப் பச்சையாக மாட்டுச் சாணமும், V₁ கலவையும் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இங்கு முன்னைய காலங்களில் குளங்களிலிருந்து பெறப்படும் உக்கிய சேதனப்பச்சை (Hempas) பாவிக்கப்பட்டு வந்ததாகவும், பின்னர் அதிகரித்த பீடை (Thrips) நோய் பிரச்சனைகள் காரணமாக இது கைவிடப்பட்டதாகவும் விவசாயிகள் கூறினார்கள்.

அட்டவணை 4: பாவிக்கப்படும் பச்சை வகைகள்

பச்சையின் வகை	விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை	வீதம்
அடிக்கட்டுப் பச்சை		
1. V ₁ கலவை	38	78
2. NPK கலவை	11	22
மேற்கட்டுப் பச்சை		
1. வெங்காய உரக்கலவை	36	72
2. உருளைக்கிழங்கு உரக்கலவை	27	54
3. பழ உரக்கலவை	17	34
4. மிளகாய் உரக்கலவை	37	74
5. V ₁ கலவை	27	54
6. மரக்கறிப்பச்சை	18	36

மேற்கட்டுப் பச்சையாக பெரும்பாலான விவசாயிகள் அசேதனப் பச்சைகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அத்துடன் இங்கு பயன் படுத்தப்படும் பெரும்பான் மையான மேற்கட்டுப் பச்சைகள் சிபார்சு செய்யப் படாதவையாகக் காணப்படுவதுடன், சிபார்சு செய்யப்பட்ட அளவிலும் பார்க்க அதிகமாகவும் பயன் படுத்துவதும், ஒரே நேரத்தில் பல வகையான உரக்கலவைகளையும் கலந்து பாவிக்கப்படுவதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் மின்காய் உரக்கலவையும் (74%) வெங்காயக் கலவையும் (72%) அதிகமானோரால் பாவிக்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது (அட்டவணை: 4).

பெரும்பாலும் ஒரு பயிர்ச்செய்கையின் போது 4 - 5 தடவைகள் உரம் விசிறப்படுவது காணக் கூடியதாகவுள்ளது. மற்றும் இப்பிரதேசங்களில் யூரியா, அமோனியம் சல்பேற்று போன்ற முக்கிய உரவகைகளைப் பெறுவதில் விவசாயிகள் பெரும் சிரமங்களை எதிர்நோக்குவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நீர்ப்பாசனம்:

போதியளவு நீர்ப்பாசனம் வெங்காயச் செய்கைக்கு அவசியமானதாகும். முன்னைய காலங்களில் நீர்ப்பாசனமானது மன்குடங்களைப் பயன்படுத்தி செய்யப்பட்டு வந்தது. தற்போது பெரும்பாலானனோர் (86%) நீர் இறைக்கும் பம்பிகளையே இதற்காகப் பயன்படுத்துவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணம் இது இலகுவானதாகவும், நேரத்தைச் சேமிப்பதாகவும் அறியப்பட்டுள்ளது. தற்போது வெங்காயச் செய்கையாளர்கள் நீர்ப்பாசனத்தை முதல் மாதத்தில் நாளொன்றுக்கு இரு தடவையுமாக செய்வதன் மூலம் நீரை இப்பிரதேசங்களிலுள்ள மணல் மண்ணில் பேணுகின்றனர். இங்கு ஒரு போகத்தின் போது பம்பிகளுக்கான எரிபொருள் செலவுக்காக ஹெக்டயருக்கு சராசரியாக ரூபா 11,412/= செலவழிக்கப்படுகின்றது.

உதவிகளும், கடன்களும்:

இங்கு சராசரியானோர் (38%) வெங்காயச் செய்கைக்காக கடன்களைப்

பெற்றிருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டன்று. இவர்களில் பெரும்பாலானோர் அரசாங்க வங்கிகளிலிருந்தே கடன்களைப் பெறுகின்றார்கள். இது ஏற்க்குறைய ரூபா 16,000/= முதல் ரூபா 25,000/= வரை வேறுபடுகின்றது.

இக் கடன் களைப் பெற்ற பெரும்பாலானோர் இது பயிர்ச்செய்கைக்கு போதாது என்று தெரிவிப்பதுடன், கடன்களைப் பெற்றோரில் அதிகமானோர் (65%) அக்கடன்களை திரும்பச் செலுத்தவில்லை எனவும் அறியப்பட்டுள்ளது. மற்றும் 54 சதவீதமான சின்ன வெங்காயச் செய்கையாளர்கள் கிருமிநாசினி, உரவகைகள், விதைவெங்காயம் போன்றவற்றைக் கடனாகச் சில்லறை வியாபாரிகள், கடை முதலாளிகள், இடைக் தரகார்கள் போன்வர்களிடமிருந்தும் பெறுகின்றார்கள். இவர்களில் 16 வீதமானவர்கள் அரசு சார் பற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்றுள்ளமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

நோய், பீடைக்கட்டுப்பாடு:

நோய்ப் பீடைக் கட்டுப்பாடானது விளைச்சலையும், அதனது தரத்தையும் அதிகரிக்கும் ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையாகும். இங்கு பெரும்பாலான பயிர்ச்செய்கையாளர்கள் விவசாய இரசாயனங்களையே பயன்படுத்தி நோய் பீடைகளைக் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றார்கள். மற்றும் ஒரே தடவையில் பல இரசாயனங்களை கலந்து பயன்படுத்துவதும், சிபார்சு செய்யப்பட்ட அளவிலும் பார்க்க அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதும் நோய் அறிகுறிகள் தென்பட முன்பே விசிறிப்படுவதும் இங்கு காணக்கூடியதாகவுள்ள மாறுபாடுகளாகும். அறுவடை முடியும் வரை முற்றிலும் நோய் பீடை இல்லாமல் செய்வதற்காக இவர்கள் நோய், பீடை அறிகுறிகள் தென்பட முன்பே விசிறுவதை அறிய முடிகிறது. அதாவது இவை தொற்றிவிட்டால் கட்டுப்படுத்துவதில் பெரும் சிரமம் ஏற்படலாம் என்ற மன்பான்மையே இதற்குக் காரணமாகும். மற்றும் அதிகமானவர்கள் (66%) இருவாரங்களுக்கு ஒரு தடவையும், 25 வீதமானவர்கள் முன்று வாரங்களுக்கு ஒரு தடவையும் என்ற முறையில் பீடைநாசினிகளை விசிறுகின்றார்கள். மற்றும் பெரும்பான்மையானவர்கள் (77%) விவசாயத் தினைக்களத்தினால் சிபார்சு செய்யப்பட்ட அளவிலும்

பார்க் க அதிகமாகப் பயன் படுத்தவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணம் இந்த அளவு செயற்றிறநுடனும், பீடைகளை முற்றாகவும் அழித்தொழிக்கப் போதாது என்ற மனப்பான்மையும் ஆகும். அத்துடன் விரைவாக கட்டுப்படுத்துவதற்காக தற்போதுள்ள அளவு பீடைக்கட்டுப்பாட்டுக்கு போதுமானதில்லை என்ற மனப்பான்மையுமாகும்.

அத்துடன் பெரும்பாலனோர் (77%) பல இரசாயனங்களை ஒரே தடவையில் கலந்து பயன்படுத்துவதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணம் எல்லா நோய்களையும் ஒரே நேரத்தில் செயற்றிறநுடன் கட்டுப்படுத்தும் என்ற மனப்பாங்கினாலும், விசிறுவதற்குரிய செலவு குறைவாக உள்ளதாலுமேயாகும் (பாலசிங்கம் 1993).

அறுவடை:

பெரும்பாலானோர் (90%) வெங்காயக் குழிழ்கள் நன்கு முற்றிய பின்பே அறுவடையை

அறுவடையை மேற்கொள்கின்றனர். இதனால் பயிர் (குழிழ்கள்) நன்கு முற்ற முன்னரே அறுவடை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளதான் நிலைமை ஏற்படுகின்றது.

உற்பத்தியும், சந்தைப்படுத்தலும்:

இப்பிரதேசங்களில் சராசரி உற்பத்தி யானது 8.15 மெ.தொ./ ஹெக்டராகக் காணப்படுகின்றது. பெரும்பான் மையான சின்னவெங்காய செய்கையாளர்கள் (79 வீதம்) தங்களது உற்பத்தியைக் கடை முதலாளியின் இருப்பிடங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றே விற்பனை செய்து வருகின்றார்கள். இதற்கான காரணங்கள் கிலோவிற்கான சராசரி விலை அதிகமாக இருப்பதால் (ரூபா 23/=) உடனடியாக பணம் கிடைப்பதும் ஆகும்.

மற்றும் மிகவும் குறைவானவர்கள் இடைத்தரகர்களிடம் தங்களின் இருப்பிடங்களில் வைத்து விற்பனை செய்வதும் அவதானிக்கப்

அட்டவணை : 5 சீன்னவெங்காய செய்கைக்கான உற்பத்திச் செலவு

உள்ளூடு/தொழிற்பாடு	செலவு/ ஹெக்டர் (ரூபா)	செலவின பங்கு வீதம்
1. விதைவெங்காயம்	43,925/-	44.5
2. நிலம் பண்படுத்தல்	1,976/-	2.0
3. நடுகை	2,510/-	2.6
4. களைகட்டல்	1,791/-	1.8
5. பசளைப்பிரயோகம்	13,659/-	13.9
6. நோய், பீடைக்கட்டுப்பாடு	7,040/-	7.1
7. நீர்ப்பாசனம்	11,412/-	11.6
8. அறுவடை, துப்பரவு செய்தல்	16,315/-	16.5
மொத்தம்	98,628/-	100.00

மேற்கொள்வது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணம் நல்ல சந்தை விலையையும் அறுவடையையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதாகும். மற்றும் சிலர் (10 வீதம்) கடன் கொடுத்தவர்களின் வேண்டுதலுக்கிணங்க

பட்டுள்ளது (ரூபா 20 / கி.கி.). இதற்கான காரணம் போக் குவரத் தில் ஏற்படும் சிக்கலை தவிர்ப்பதற்காகும். மற்றும் பயிர்ச் செய்கைக் காலங்களில் கடனாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உள்ளூடுகளுக்காகவும் குறைந்த விலையில்

விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. இங்கு சின்ன வெங்காய செய்கையாளர்களின் சராசரி வருமானம் ஹெக்டயருக்கு ரூபா 1,79,465/= ஆகவும் சராசரி உற்பத்திச் செலவு ஹெக்டயருக்கு ஒரு போகத்தின் போது ரூபா 98,628/= (குடும்பத் தொழிலாளர்களுக்குான கூலி உள்ளடங்கலாக) ஆகவும் காணப்படுகின்றது. (அட்டவணை: 5) இங்கு மொத்த தொகையில் பெரும்பாலான பகுதி (44.5 வீதம்) விதை வெங்காய த்துக்காகவும், 13.9 வீதமான செலவு உரவகைகளுக்காகவும், மீதி ஏனைய உள்ளுக்களுக்காகவும் செலவிடப்படுகின்றது.

மற்றும் கிலோ வெங்காயத்திற்கான சராசரி உற்பத்திச் செலவு 12/= ரூபாவாகவும் உள்ளது. மற்றும் இங்கு சராசரியாக ஹெக்டயருக்கு ரூபா 80,837/= இலாபமும் பெறப்படுவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

களஞ்சியப்படுத்தல் வசதி:

இங்கு வெங்காயம் கற்றைகளாக தங்கியிருக்கும் வீட்டின் ஓர் அறையிலோ, அல்லது சிறு குடில்களிலோ தொங்கவிடுவதன் மூலம் களஞ்சியப்படுத்தப்படுகின்றது. இங்கு எதிர் வரும் காலங் களில் விதை வெங்காயத்துக்காக செலவிடும் பணத்தை மீதப்படுத்துவதற்காக சிறிதளவு சேமித்து வைக்கப்படுகின்றது. இங்கு குறைந்தளவு சேமிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் தரம் குறைவான வெங்காயமும், இடவசதியின்மையுமேயாகும். இது 1000 கி.கி தொடக்கம் 2700 கி.கி வரை வேறுபட்டுள்ளது.

முடிவுரை:

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சின்ன வெங்காயச் செய்கையை முழுநேரத் தொழிலாகக் கொண்டு ஆண் விவசாயிகள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இப்பயிர்ச்செய்கை பண்ணப்படும் சராசரி நிலப்பரப்பு 0.19 ஹெக்கானப்படுகின்றது. மற்றும் இப்பரப்பிலிருந்து ஒரு போகத்துக்குரிய சராசரி வருமானமாக ரூபா 15,359/- பெறப்படுகின்றது.

மாட்டுக்கலப்பை பிரதானமாக இங்கு நிலப்பண்படுத்தலுக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

மற்றும் இப்பிரதேசங்களில் சிறந்த நோய்த்தாக்கமற்ற விதைவெங்காயங்களை உரிய வேளையிலும், போதிய அளவிலும் பெறுமுடியாத நிலைமையுள்ளது. வெங்காயச் செய்கையின் மொத்த உற்பத்திச் செலவில் 13.9 சதவீதம் பசளைப் பிரயோகத் திற் கே செலுத் தப்படுகின்றது. ஆயினும் இங்கு தேவையான சில பசளை வகைகள் கிடையாமையும், பலவகையான பசளை களைக் கலந்து பிரயோகிப்பதும், சிபார்சு செய்யப்பட்ட அளவிலும் பார்க்க அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதும் இங்குள்ள பிரச்சனைகளாகும். இதே போன்று நோய் பீடை கட்டுப்பாடுகளின் போது ஒரே நேரத்தில் பலவகையான இரசாயனங்களை கலந்து விசிறுவதும், சிபார்சு செய்யப்பட்ட அளவிலும் அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதும் அறியப்பட்டுள்ளது. இங்கு பெரும்பான்மையானோர் (62 வீதம்) கடன் வசதிகளைப் பெறுமுடியாதிருப்பதும், அல்லது பெறப்படும் கடனின் உச்ச அளவு பயிர்ச்செய்கைக்கு போதாமலுள்ளதும் விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளாகக் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் அவர்களில் பலர் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில்லை என்பதால் புதிய கடனைப் பெறுவது சாத்தியமற்றதாகவும் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்திலுள்ள மற்றுமொரு மிக முக்கிய பிரச்சனை விதைவெங்காயத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதாகும். மற்றும் இப்பிரதேசங்களில் பொதுவான களஞ்சிய இடவசதி இல்லாதிருப்பதையும் இதனால் சிறிதளவு வெங்காயத்தையே களஞ்சியப்படுத்தக் கூடிய நிலைமையே இருப்பதையும் காணக் கிடக்கின்றது. இது அடுத்த போகத்திற் கான விதைவெங்காயத்தைப் பெறுவதில் சாத்தியமற்ற நிலைமையை உண்டாக்குகின்றது.

இதன் காரணமாகவே மொத்த உற்பத்திச் செலவில் 44.6 வீதம் விதை வெங்காயத்திற்கே செலுத்தப்படுகின்றது. மற்றும் கடன் வழங்குபவர்கள் சந்தைப்படுத்தல் செயற் பாட்டில் இடைத் தரகார் களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் கடன் தொகைக்காக செலுத்த வேண்டிய வெங்காயத்தை வெங்காய விலை உச்சநிலையாகும் காலத் தில் அறுவடைசெய்யத் தூண்டுகின்றனர். இதனால்

உச்ச வினைச்சலைப் பெறமுடியாத நிலை ஏற்படுவதுடன் சேமித்து வைக்க முடியாத நிலையும் ஏற்படுகின் றது. இதனால் இப்பிரதேசங்களில் அதிக இலாபத் தை சின்னவெங்காயச் செய்கையாளர் பெறுவதும் கடினமாக உள்ளது.

விதப்புரை:

விதை வெங்காயத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதிலுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக இவ்விடத்திலுள்ள வெங்காயச் செய்கையாளர்களை விதைவெங்காயச் செய்கைக்காக ஊக்குவித்தல், கடன் மற்றும் மானியங்களை வழங்குதல், அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கூடாக உரிய வேளையில்

நோயற்ற விதை வெங்காயத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தல், நடுகைக்கு முன்னர் குமிழ்களைத் தொற்றுநீக்குதல் போன்ற செய்கை முறைகள் உதவும்.

மற்றும் சரியான விரிவாக்கல் வசதிகள் மூலம் சரியான பசனைப் பிரயோகம் மற்றும் நோய், பீடை என்பவற்றுக்கான கட்டுப்பாட்டு முறைகளில் போதியளவு அறிவை வழங்குதல் மற்றும் இவற்றைத் தேவைக்கதிகமான அளவில் வழங்குவதனால் உற்பத்தி செலவில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு போன்றவை குறித்த அறிவை வழங்கல். மற்றும் போதியளவு கடன்வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலமாக இடைத்தரகர்களிடம் விவசாயிகள் தங்கியிருப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Agricultural Statistics of Sri Lanka (1992 & 1997), "Percentage distribution of Production Under Root Crops by District", Dept.of Census and Statistics, Ministry of Policy Planning and Implementation.
2. Attapattu.N (1990), Economic Issues in Onion Production, Proceeding of the Onion Work shop, Sri Lanka, January 8, 1990, Department of Agriculture, Peradeniya, Sri Lanka. pp.3-4.
3. Balasingam H.S., Agro - Pesticide Usage in Vegetable Cultivation in the Batticaloa District (1993).
4. Central Bank of Sri Lanka (1998), "Performance of Other Field Crops", Table 15, Annual Report of the Monetary Board of the Finance, 1998.
5. Production of Red Onion, and Bombay Onion, Economic Review, June 1992, Peoples Bank Publication, Colombo, pp.20-21.
6. National Accounts of Sri Lanka (1998), Department of Census and Statistics, Ministry of Policy Planning and Implementation.
7. Pathmanathan S.T. (1990), Possibilities for Expansion of Onion Cultivation in the North and East of Sri Lanka, Proceedings of the Onion Workshop. Sri Lanka, Peradeniya, Sri Lanka, January 8 1990.
8. Statistical Handbook (1998), District Unit, Kachcheri, Batticaloa.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வெற்றிலைச் சர்வீஸ்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் வெற்றியை ஒரு நாட்டில் நடவடிக்கை

நமது நாட்டில் வெற்றிலை சுலபமாக காகவும், கலாசார மற்றும் சமய ரீதியாகவும் பாலிக்கப்படும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பொருளாகும். ஏனெனில் ஆரம்பகாலம் தொட்டே அன்றாட வாழ்க்கையில் பல் வேறுபட்ட நிகழ்வுகளில் முக்கியமான ஒரு திரிவியமாக இது பாலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆயுள் வேத மருத்துவத்திலும் வெற்றிலை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

விவசாயப் பொருளாதாரத் தினை அடிப்படையாக கொண்ட “தென்னாசிய நாடுகளான இந்தியா, இலங்கை, பாகிஸ்தான் வங்காளதேசம், நேபாளம் ஆகிய நாடுகளிலும் தென் கிழக்காசிய நாடுகளான மலேசியா, தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா ஆகியவற்றிலும், சில கிழக்கு ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் செய்கை பண்ணப்படுகிறது. குறிப்பாக இவ் வெற்றிலைச் செய்கையானது அயன் மண்டலத்தில் செய்கை பண்ணப்படும் ஒரு பயிராகவும் காணப்படுகின்றது.” (ரவிச்சந்திரன் த. 1998)

இலங்கை விவசாயத்தையே முக்கிய பொருளாதார அடிப்படையாக கொண்டுள்ளது. இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் கிட்டத்தட்ட 25 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட மொத்த தேசிய உற்பத்தி விவசாயத் துறை மூலமே கிடைக்கின்றது. “இலங்கையின் ஏற்றுமதி விவசாயப் பொருட்களை பெருந்தோட்ட விவசாயப் பொருட்கள் சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர்கள் என வகைப்படுத்துவது வழக்கமாகும். இதில் சிறு ஏற்றுமதிப் பெருட்களை பின் வருமாறு வகைப்படுத்தலாம். அவையாவன:

1. வாசனைத் திரிவியம்
2. பானி வகைகள்
3. ஏனையவை

வாசனைத் திரிவியங்களாக கறுவா, ஏலம், கராம்பு, மிளகு, சாதிக்காய் ஆகியவையும், பானவகைகளாக கோப்பி, கொக்கோ, போன்றவையும், ஏனையவை என்பதில் புகையிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, பூ வகைகள், காய்கறிகள் என்பவையும் அடங்குகின்றன.

இச்சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர் இலங்கையின் ஏற்றுமதி பண்டச் சேர்க்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தைப் பெறுகின்றது” (குமாரவேலு அ. 1987/1988)

இலங்கையில் சிறு ஏற்றுமதிப் பயிரை நடுகை செய்வதற்கான சாதக நிலைமை காணப்படுகின்றது. பொதுவாக வெற்றிலைச் செய்கைக்கு கடல் மட்டத்திலிருந்து 1000 மீற்றர் உயரம் வரையான பிரதேசமும், கூடுதலான மழை வீழ்ச்சியும் வளமான மண்ணும் வேண்டிய சாதகமான காரணிகளாகும். மழை வீழ்ச்சி குறைவான காலங்களில் நீர் ப்பாசனம் முக்கியமானதாகும். அத்துடன் குறிப்பிட்ட இடைவெளிகளில் தொடர்ச்சியான பசுளையிடலும் முக்கியமானதாகும் (ரவிச்சந்திரன் த. 1998).

ராஜகலோசனா
சீரேவட்ட விரிவுரையாளர்,
க. ராஜீனி,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கையின் வெற்றிலை உற்பத்தியில் குறுநாகல் மாவட்டமே (முக்கியமாக குளியாப்பிட்டிய, பன்னல் பிரதேசங்கள்) முன்னணியில் திகழ்கின்றது. அடுத்து கம்பஹா மாவட்டமே வெற்றிலை உற்பத்தியில் திகழ்கின்றது. இது தவிர மட்டக்களப்பு, காலி, மாத்தறை, பதுளை, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களும் வெற்றிலை பயிரிடப்படும் மாவட்டங்களாகவுள்ளன. இம்மாவட்டங்களில் இதுவரையும் குறிப்பிடக்கூடியளவு விஸ்தீரணம் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. உள்ளூர் விற்பனைக்காகவே பெரும்பாலானோர் இச் செய்கையில் ஈடுபட்டுவருகின்ற போதிலும், வெளிநாட்டு ஏற்றுமதியிலும் ஓரிருவர் பங்கு கொண்டு செய்கை பண்ணுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 12 பிரதேச செயலகப் பிரிவில் ஒன்றான மண்முனை தென் எருவில் பற்று பிரதேசச் செயலகப்பிரிவிலுள்ள குருக்கள் மடம், செட்டிபாளையம், மாங்காடு, தேற்றாத்தீவு,

கஞ்சாவளை, கஞ்சாஞ்சிக்குடி, எருவில் ஆகிய ஏழு கிராமங்களில் பன்னெடுங்காலமாக வெற்றிலை பயிரிடப்பட்டு வருகின்றது. இப்பிரதேசம் கடல் மட்டத்திலிருந்து 10 மீற்றருக்கு உட்பட்டதாக அமைந்திருப்பதுடன், மணற்பாங்கான மண்ணமைப்பையும், வடகீழ் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்று மழை, உடைகப்பு மழை, சூறாவளி மழை, ஆகியவற்றால் அதிகளவு மழை வீழ்ச்சிபெறும் பிரதேசமாக இருப்பதுடன் மழை வீழ்ச்சி கிடைக்காத காலங்களில் நீர் பாய்ச்சக்கூடிய நீர் வசதிகளைக் கொண்டிருப்பதுடன், பிரதேசத்தினுள் அடங்கும் கிராமங்கள் அனைத்தும் விவசாயப் பொருளாதாரத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் மிக ஆரம்ப காலப் பயிர் செய்கையாக இருப்பதால் இங்கு வெற்றிலை சிறப்பான முறையில் செய்கை பண்ணப்படுகின்றது.

இவ் வெற்றிலைச் செய்கைக்கு இடையறாத கவனம் தேவை. அத்துடன் உழைப்பும், பணமும் தேவைப்படுவதால் அரை ஏக்கருக்கு மேற்படாத அளவிலேயே செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. வெற்றிலை நட்டு 1 - 2 மாதங்களின் பின்பே பயனைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். உச்சப் பயனை இரண்டாவது ஆண்டில் பெற முடியும். இவ்வெற்றிலைச் செய்கையானது பத்து அல்லது பதினெந்து, அல்லது ஐம்பது வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக பயிர் செய்யப் படுவதால் பல்லாண்டு பயிர்ச் செய்கைக்குள் அடக்கப்படுகின்றது.

இங்கு உற்பத்தியாகும் வெற்றிலை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதில்லை. உள்ளூர் சந்தைகளிலேயே விற்பனை செய்யப்படுகின்றது. அதாவது கல்மனை, அக்கரைப்பற்று, மட்டக்களப்பு, ஒட்டமாவடி, வாழைச்சேனை ஆகிய பிரதான சந்தைகளிலும், உள்ளூர் கடைகளிலும், உள்ளூர் வியாபாரிகள் மூலம் விற்பனை செய்யப்படுகின்றது.

இவ்வாறு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பன்னெடுங்காலமாக வெற்றிலை செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் இப்பயிர்ச் செய்கையில் புவியியல் காரணிகள் எவ்வாறு செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன என்பது பற்றி எந்த ஓர் ஆய்வும் இதுவரையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, இது பற்றிய விபரங்களை அறிவதற்காக மேற்கொண்ட ஆய்வின் போது பின்வரும் தகவல்கள் பெறப்பட்டன.

இங்கு புவியியல் காரணிகளின் பங்களிப்பு என்னும் போது காலநிலைக் காரணிகளான மழைவீழ்ச்சி, வெப்பநிலை, காற்று என்பவற்றை வினாக்களாகக் கொண்டு பகுப்பாய்விற்கு உட்படுத்தும் போது, பின்வரும் தகவல்கள் கண்டறியப்பட்டன.

அ. மழையின் தாக்கம்

மழையின் தாக்கத்தை அதிக மழை குறைந்த மழை, தொடர் மழை, பருவ மழையின் பாதிப்பு என நான்காகப் பிரித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

அதிக மழை அல்லது தொடர் மழை என்பவற்றால் எந்த வித தாக்கமும் இல்லை. இதனால் உற்பத்தியின் அளவு கூடுகின்றது. அதாவது வடகீழ் ப் பருவப் பெயர் ச் சி மழைக்காலமாகிய கார்த்திகை தொடக்கம் மாசி வரையான காலப் பகுதியில் வெற்றிலை உற்பத்தியளவு அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. அதாவது 0.06 ஏக்கர் அளவுள்ள ($1/16$) வெற்றிலைத் தோட்டத்தில் 1000 - 2000 வரையான இலைகள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இது ஒரு ஏக்கருக்கு 16000 - 25000 இலைகள் வரை அதிகரித்துள்ளது.

குறைந்த மழை காரணமாக சுருள் நோய் ஏற்படுவதாக 100 வீதமானவர்கள் கூறியுள்ளனர். அத்துடன் வெற்றிலையின் பருமன் சிறியதாகவும் காணப்படுகின்றது. இதனால் வெற்றிலையின் தரத்திலும் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது.

எனவே, அதிக மழை, தொடர் மழை ஆகியவற்றின் காரணமாக உற்பத்தியளவு அதிகரிப்பதுடன், வெற்றிலையின் பருமனும் பெரிதாக வளர்ச்சியடைவதால் வெற்றிலையின் தரம் உயர்வாகவே உள்ளது. ஆனால் குறைந்த பருவ மழையின் பாதிப்பு காரணமாக வெற்றிலை உற்பத்தி குறைவடைவதுடன், நோய் பீடைத் தாக்கமும் என்பனவும் ஏற்படுகின்றது. இதனால் வெற்றிலைச் செய்கையில் குறிப்பிடத்தக்களவு பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது.

ஆகவே வெற்றிலைச் செய்கையைப் பாதிக்கும் முக்கியமான காரணியாக மழை உள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது.

ஆ. வெப்பத்தின் தாக்கம்

வெப்பத்தின் தாக்கத்தையும் அதிக

வெப்பம் குறைந்த வெப்பம் என இரண்டாகப் பிரித்து பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது.

அதிக வெப்பம் காரணமாக நோய், பீடைத்தாக்கம் ஏற்படுகின்றது. நோய்களாக இலைப் புள்ளி நோய், வெற்றிலைக் கொழுக்கு கருகல் என்பனவும் பீடைத்தாக்கமாக கண்ணடைப்பு என்பனவும் ஏற்படுகின்றது. இதனால் வெற்றிலைத் தோட்டத்தினையே கைவிட வேண்டி ஏற்பட்டுள்ளது. 100 வீதமானவர்கள் அதிக வெப்ப காலங்களில் மேற்படி நோய்கள் ஏற்படுவதாக கூறியுள்ளார்கள். அதாவது பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி, ஆணி மாதங்களில் வெப்பநிலை அதிகமாக இருப்பதால் இந் நோய்த் தாக்கம் கூடுதலாக ஏற்பட்டுள்ளது.

குறைந்த வெப்ப காலத்தில் மேற்படி நோய்த்தாக்கம் பீடைத்தாக்கம் என்பன ஏற்படுவது குறைவு. அதிக வெப்பம், நோய், பீடைத்தாக்கம் என்பவற்றை அதிகப்படுத்துவதன் காரணமாக வெற்றிலைச் செய்கையில் குறிப்பிடத்தக்களவு செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது.

இ. பனியின் தாக்கம்

பனியின் தாக்கத்தை அதிக பனி, இடைவிட்ட பனி, தொடர்பனி என முன்றாக வகுத்து ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

பனியின் தாக்கத்தால் இலைப்புள்ளி நோய் ஏற்படுகின்றது. பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் இந் நோய்த்தாக்கம் ஏற்படுகின்றது. வெற்றிலைச் செய்கையில் பனியின் தாக்கம் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாக 100 வீதமானவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். ஆகவே காலநிலை காரணியான பனியும் வெற்றிலைச் செய்கையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது.

ஈ. காற்றின் தாக்கம்

வெற்றிலைப் பயிர்ச் செய்கையை கடும் காற்று பாதிக்கின்றது. கச்சான் காற்று வீகம்

காலங்களில் வெற்றிலையில் கருள் போன்ற நோய் ஏற்படுகின்றது. அத்துடன் காற்று பலமாக வீகம் போது வெற்றிலைத் தோட்டத்தையே முற்றாக சேதமடைய வைக்கின்றது. எனவே, காற்றும் வெற்றிலைச் செய்கையில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது.

ஆகவே வெற்றிலைப் பயிர்ச் செய்கைக்கு அதிக மழை வீழ் ச் சி, குறைந்தளவான வெப்பநிலை, என்பன சாதகமான காரணிகளாகவும் குறைந்தளவான மழை வீழ்ச்சி, அதிக வெப்பம், வரண்ட காற்று அல்லது கடும் காற்று என்பன பாதகமான காரணிகளாகவும் உள்ளன எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் புவியியல் காரணிகளின் செல்வாக்கை அறிவுதற் காக என்ன இனவெற்றிலையை பயிர் செய்கின்றார்கள் எனக் கேட்ட வினாவிற்கு 100 வீதமானவர்களும் நீர் வெற்றிலையை நடுகை செய்வதாகப் பதிலளித்தனர்.

என்ன காரணத்தினால் வேறு இனவெற்றிலைகள் பயிரிடப் படுவதில்லை என் பதற் கான விடைகள் கீழேயுள்ள அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இதன் படி 94.28 வீதமானவர்கள் பொருத்தமற்ற காலநிலை காரணமாக வேறு இனவெற்றிலையை செய்கை பண்ணுவதில்லை எனக் கூறியுள்ளனர். இதிலிருந்து வேறு இனவெற்றிலை இங்கு பயிர் செய்யாததற்கு பிரதான காரணமாக இருப்பது பொருத்தமற்ற காலநிலையாகும்.

எனவே மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் நோய், பீடைத்தாக்கங்கள் என்பனவற்றுக்கு முக்கிய காரணியாக இருப்பதன் மூலம் காலநிலைக் காரணிகளான மழைவீழ்ச்சி, வெப்பநிலை, பனி, காற்று என்பன வெற்றிலைப் பயிர்ச் செய்கையில் குறிப் பிடத் தக்களவு செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன.

காரணம்	பயிரிடாதவர்களின் எண்ணிக்கை	வீதம்
1. பொருத்தமற்ற காலநிலை	66	94.28
2. பொருத்தமற்ற மண்ணமைப்பு	02	2.86
3. கழுனமான உற்பத்தி	-	-
4. தோழில் தேர்ச்சியின்மை	-	-
5. வேறு மொத்தம்	02 70	2.86 100

கோழி முட்டை, இறைச்சி உற்பத்தியும், விற்பனை மூலமான லாபங்களும்

இலங்கையில் உள்ள 25 மாவட்டங்களில் ஜந்து மாவட்டங்களில் கோழி உற்பத்தி பிரதானமாக செறிந்துள்ளது. அவை குருநாகல், கம்பஹா, கொழும்பு, புத்தளம், கனுத்துறை. அட்டவணை 1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு மொத்த முட்டை உற்பத்தியில் 60 சதவீதத்திற்கு இந்த ஜந்து மாவட்டங்களும் பங்களிக்கின்றன. கடந்த தசாப்தத்தின் போது குருநாகல் மாவட்டமே முட்டை உற்பத்தியில் முன்னணியாக திகழ்கின்றது. 1998 இல் முட்டை உற்பத்தியில் நான்கில் ஒரு பாங்கினை குருநாகல் மாவட்டம் கொண்டிருந்தது. நகரமயமாக்கல் துரிதமாக வளர்ச்சியடைவ தனால் கொழும்பு, கம்பஹா ஆகிய மாவட்டங்களில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலமே உள்ளது என்பதே இதற்கான பிரதான காரணமாகும். எனினும் கோழி இறைச்சி உற்பத்தியைப் பொறுத்தளவில் பேருவளையில் இருந்து சிலாபம் வரையிலான கரையோர பகுதிகளிலேயே 75 சதவீத இறைச்சி உற்பத்தி செறிந்துள்ளது. பாவனை கடிய கொழும்புக்கு குளியாப்பிடிய பகுதியில் இருந்தே முட்டைகள் பிரதானமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. அதே வேளை நீர்கொழும்பில் இருந்து கோழி இறைச்சி கொழும்புக்கு கொண்டு வரப்படுகின்றது.

உற்பத்தியில் மூன்னணை போக்கு

1960 இலிருந்து 1998 வரையிலான முட்டை, கோழி உற்பத்தியை அட்டவணை 2 காட்டுகின்றது. இந்த முழுக் காலத்தின்போது முட்டை உற்பத்தியின் வளர்ச்சி பின்வருமாறு நான்கு வகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. (i) 1960 - 73 (ii) 1974 - 78 (iii) 1979 - 87 (iv) 1988 - 98. 1960 - 73 கால கட்டத்தின் போது முட்டை உற்பத்தியானது 173 மில்லியனில் இருந்து 622 மில் லியனால் அதிகரித்து, வருடமொன்றுக்கு 11 சதவீத அதிகரிப்பைப் பதிவு செய்துள்ளது. எனினும், 1973 இன் பின் முட்டைக் கைத் தொழிலானது 1979 வரை எந்த முன் னேற்றத் தையும் காட்டவில் லை. இக்காலத்தின் போது அது வருடமொன்றுக்கு 9 சதவீத வீழ்ச்சியைப் பதிவு செய்தது. 1978 இல், உற்பத்தியானது 360 மில்லியன் முட்டைகள் என வீழ்ச்சி அடைந்தது. மீண்டும் 1979 முதல் 1987 வரை வருடமொன்றுக்கு 9 சதவீத

அதிகரிப்புடன் முட்டை உற்பத்தி அதிகரித்தது. இதன் பின்னர் முட்டை உற்பத்தி ஏதாவது குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் காட்டாததுடன் 1993 முதல் சுமார் 860 மில்லியன் முட்டைகள் என்ற தேக்கநிலையில் விளங்கியது. இது வரை பதிவுசெய்யப்பட்ட உச்ச முட்டை உற்பத்தி 1998 இல் 875.8 மில்லியன் களாகும். ஆளொரு வருக்கான சராசரி அடிப்படையில், உச்சமான உற்பத்தியாக 1986இல் ஆளொருவருக்கு 50 முட்டைகள் பதிவு செய்யப்பட்டது.

முட்டைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் கோழி இறைச்சியின் போக்கு வித்தியாசமானதாகும். 1980களின் நடுப்பகுதி வரை, இறைச்சி உற்பத்தியில் வளர்ச்சி இருக்கவில்லை என்பதுடன், அது வருடமொன்றுக்கு 30,000 மெட்ரிக் தொன்னாக விளங்கியது. 1980 களின் பிற்பகுதி முதல் துரித வளர்ச்சியொன்று பற்றி அறிவிக்கப்பட்டது. 1998இல் இறைச்சி உற்பத்தி 52,800 மெட்ரிக் தொன்னாக அதிகரித்தது. 1991இல் இது 14,800 மெட்ரிக் தொன்னாக விளங்கியது. இது எட்டு வருட காலத்தினுள் 256 சதவீத அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றது.

**எல்.பி. ருபசேன
சந்தைப்படித்தல் பொருளியலாளர்**

நாம் நடத்திய கள் அளவீடுகளில் இருந்து 1990 களில் பெருமளவு ஆட்கள் கோழி உற்பத்தியில் மூலதனமிட்டுள்ளனர் எனத் தெரிய வந்தது. இதற்குக் காரணம் மீள் வாங்கும் அமைப்பு முறையாகும். இதன்படி கோழி உற்பத்திக்கு அவசியப்படும் சகல உள்ளீடுகளையும் கோழி இறைச்சியை கொள்வனவு செய்வோர் வழங்கும் அதே வேளை கோழி இறைச்சியை அவர் கொள்வனவு செய்ய வேண்டும். கோழி இறைச்சிக்கான அதிகரித்த கிராக்கியும், உள்ளீடுகளுடனான ஒருங்கிணைந்த உற்பத்தியின் அபிவிருத்தியும் இறைச்சி உற்பத்தியில் அதிகரிப்புக்கு பங்களித்தன.

உற்பத்தி குணாதிசயங்கள்

பொதுவாக கோழி வளர்ப்புக்கைத் தொழிலானது வியாபாரமாகக் கருதப்படுகின்றது. ஏனெனில், பயிர் உற்பத்தியுடன் ஒப்பிடுகையில் தொழிலாளரின் தேவை மிகக் குறைவாகும். பெருமளவு சந்தர்ப்பங்களில், குடும்ப தொழிலாளர் என்னிக்கை போதுமானதாகும். ஆயிரம் கோழிகளை வளர்ப்பதற்கு தேவைப்படும் நேரம் நாளோன்றுக்கு ஐந்து மணித்தியாலங்களாகும் என அறிவிக்கப்படுகிறது. இதில் பிரதானமாக உணவுட்டல், தண்ணீர் வைத்தல், கூடுகளை சுத்திகரித்தல் ஆகியன அடங்குகின்றன. கோழி வளர்ப்பில் ஈடுபட்டுள்ள பெருமளவு குடும்பங்களில் வருமானத்தின் பிரதான மூலமாக கோழி வளர்ப்பு விளங்குவதாக கள ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. சேவையிலிருந்து இளைப்பாறிய பெருந்தொகையானோரும், பெண்களும் கோழி வளர்ப்பில் ஈடுபட்டுள்ளதாக அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

காலப்போக்கில் பண்ணையின் அளவு அதிகரித்துள்ளது. பெரும்பாலானோர் 100 - 200 கோழிகளுடன் சிறிய அளவில் வியாபாரத்தை ஆரம்பித்து, படிப்படியாக அதை விஸ்தரித்தனர். இதில் பெரும்பாலானோர் தற்போது ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கோழிகளுடன் நடுத்தர மற்றும் பாரிய அளவிலான உற்பத்தியாளர்களாக விளங்குகின்றனர். உள்ளூடு விநியோகம், உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் பாரிய உற்பத்தியாளர்களுடன் கோழி வளர்ப்புகைத் தொழில் மேலும் செறிந்துள்ளதாகத் தோன்றுகின்றது. இது வழமையற்றதல்ல. இந்தியா போன்ற அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் உட்பட பெருமளவு நாடுகளில் கோழி வளர்ப்புகைத் தொழில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளது. இது புரோயிலர் உற்பத்தியில் கண்கூடானதாகும். இதில் உற்பத்தி வட்டம் 42 - 45 நாட்களுக்கு பெரிதும் மட்டுப்பட்டுள்ளது. இந்த சந்தைப்படுத்தல் ஒருங்கிணைப்பின் காரணமாக, சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் கைத் தொழிலில் இருந்து வெளியேற்றப்படுகின்றார்கள்.

கோழியின் முட்டையிடும் ஆற்றலாவு 280 இலிருந்து 390 வரை 318 முட்டைகள் என்ற சராசரியாக விளங்குகின்றது. ஒரு நாள் குஞ்சுகளின் அளவு, உணவுட்டல் மட்டம், பண்ணையின் முகாமைத்துவம் ஆகியவற்றின் காரணமாகவே இந்த வேறுபாடு விளங்குகின்றது. சராசரியாக, பண்ணையில் உள்ள 30 சதவீதக் கோழிகள் 4 மாதங்களில் முட்டையிடுகின்றன.

இது 10 - 12 மாதங்களினால் 95 சதவீதம் என்ற உச்சத்தை அடைகின்றது. 20 மாதங்களாகும் போது இது 50 சதவீதமாக வீழ்ச்சி அடைகின்றது. 50 சதவீதத்திற்கு மட்டம் வீழ்ச்சி அடையும் போது பண்ணையைத் தொடர்ந்து நடத்துவது ஆகுசெலவு திறனற்றாக விளங்குவதுடன், எனவே கோழிகள் இறைச்சிக்காக விற்கப்படுகின்றன. புரோயிலர் உற்பத்தியைப் பொறுத்தளவில், 1980களில் 60 நாட்களாக விளங்கிய கால அளவு தற்போது 42 - 45 நாட்களாக குறுகியுள்ளது. கோழியொன்றின் சராசரி உயிர் நிறை 1.7 கி.கிராமாகும். இத்தொகை மலேசியாவில் 2.00 கி.கிராமாகும்.

உற்பத்தி ஆகுசெலவு

முட்டையிடும் 1000 கோழிகளை வளர்ப்பதற்கான மதிப்பிடப்பட்ட ஆகுசெலவு 824,220 ரூபாவாகும். கோழியொன்று 318 முட்டைகள் இடும் என்ற வீதத்தின் அடிப்படையில் முட்டையொன்றின் உற்பத்தி ஆகுசெலவு 2.73 ரூபாவாகும். மொத்த ஆகுசெலவு. இரண்டாக வகைப்படுத்தப்பட்டது. (i) நிலையான ஆகுசெலவு (ii) மாறுபடும் ஆகுசெலவு. மீண்டும் நிலையான ஆகுசெலவு இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது (i) அமைவிட நிருமானத்திற்கான ஆகுசெலவு (ii) தண்ணீர் வைத்தலுக்கும், உணவுட்டலுக்கும் அவசியப்படும் சாதனங்கள். மொத்த நிலையான ஆகுசெலவின் தொகை 152,165 ரூபாவாகும். இதில் 14,000 ரூபா அமைவிட நிருமானத்திற்காகும். அமைவிடத்திற்கான வாழ்க்கைக் காலம் 20 வருடங்களாகும். சாதனங்களுக்கு இது 10 வருடங்களாகும். இரு வருடங்களுக்கு ஒரு தொகுதி என்ற அடிப்படையில், 1000 கோழிகளுக்கு மொத்த நிலையான ஆகுசெலவு 16,433 ரூபாவாகும். மாறத் தக்க ஆகுசெலவானது நிலையான ஆகுசெலவை விட கணிசமான அளவு உயர்வானதாகும். இது 807,787 ரூபாவில் மதிப்பிடப்பட்டது. இது மொத்த ஆகுசெலவில் 98 சதவீதத்தைப் பிரதிநிதிப்படுத்துகின்றது. மாறத் தக்க ஆகுசெலவில், உணவானது உயர்வான அம்சமாகும். இது மொத்த ஆகுசெலவில் 80 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டதாகும்.

எனவே, முட்டை உற்பத்தியின் அதிகரிக்கும் ஆகுசெலவில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கினை தீவன விலைகள் வகிக்கின்றன. தொழிலாளருக்கான ஆகுசெலவு ஒரு பாரிய ஆகுசெலவிலான அம்சம் அல்ல. இது 7

சதவீதத்திற்கு மட்டுமே கணக்கு காட்டுகின்றது. ஆனால், ஒரு நாள் குஞ்சுகளின் ஆகுசெலவை விட உயர்வானதாகும் (4%).

புரோயிலர் உற்பத்தியைப் பொறுத்தளவில், மொத்த ஆகுசெலவு இரு பாகங்களாக பிரிக்கப்படலாம். ஒன்று பண்ணை மட்டத்தில் கோழியின் ஆகுசெலவாகும். இது உயர் கோழியின் ஆகுசெலவாக அறியப்படுகின்றது. இரண்டாவது பதப்படுத்தல் ஆகுசெலவாகும். 1000 கோழிகளை வளர்ப்பதற்கான மொத்த ஆகுசெலவு 110,803 ரூபாவாகும். இது கோழி ஒன்றுக்கு 105.26 ரூபாவாகும். அல்லது கிலோ ஒன்றுக்கு 60.14 ரூபாவாகும். முட்டை உற்பத்தியைப் பொறுத்தளவில், புரோயிலர் உற்பத்திக்கு பாரிய ஆகுசெலவு அம்சாகத் தீவனம் விளங்குகின்றது. இது மொத்த ஆகுசெலவில் 63 சதவீதத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. ஒரு நாள் குஞ்சு 29 சதவீதத்தைப் பிரதிநிதிப்படுத்துகின்றது. ஒரு நாள் குஞ்சு 29 சதவீதத்தைப் பிரதி நிதிப்படுத்துகின்றது. முட்டையிடும் கோழிகளைக் கொண்ட பண்ணையுடன் ஓப்பிடுகையில், புரோயிலர்களைக் கொண்ட பண்ணையின் ஆகுசெலவு கணிசமான அளவு குறைவானதாகும். இதற்குக் காரணம் புரோயிலரின் மிகக் குறுகிய உற்பத்தி வட்டமாகும் (42 - 45 நாட்கள்). பதப்படுத்தல் ஆகுசெலவு 1000 கோழிகளுக்கு 16,460 ரூபா அல்லது கி.கிராமுக்கு 11.76 ரூபா என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கோழி இறைச்சியின் உற்பத்தி ஆகுசெலவு கி.கிராமுக்கு 96.75 ரூபாவாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வருமானம்

அட்டவணை 3 முட்டையிடும் கோழி மற்றும்

புரோயிலர் பண்ணைக்கான வருமானத்தைப் புறம்பாகச் சமர்ப்பிக்கின்றது. முட்டையிடும் கோழிப் பண்ணையிலிருந்து நிகர வருமானத்தை நான்காக வகைப்படுத்தலாம். 1) முட்டையின் விற்பனை 2) கோழிகளின் விற்பனை 3) பச்சையின் விற்பனை 4) வெற்று சாக்குகளின் விற்பனை. சகல வருமான மூலங்களைக் கருத்திற்கு எடுக்கும் போது, அட்டவணை 3இல் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு 20 மாத காலத்திற்கு 1000 கோழிகளைக் கொண்ட பண்ணையில் 162,605 ரூபாவை வருமானமாகப் பெற முடியும். முட்டையிட்ட கோழிகளை விற்பதன் மூலம் மொத்த வருமானத்தின் 6 சதவீதத்தைப் பெறலாம் என்பது ஆர்வத்திற்குரிய விடயமாகும். பெரும்பாலானோர் முட்டையொன்றை உற்பத்தி செய்வதற்கான ஆகுசெலவுடன் முட்டைகளின் விலைகளை ஒழிப்படு, மொத்த வருமானத்தின் உயர்வான தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ள வேறு குறைநிரப்பு வருமான மூலங்களை உதாசீனம் செய்து, முட்டை உற்பத்தி ஸாபகரமானதல்ல என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர்.

90 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட புரோயிலர் கமக் காரர் கள் கோழிகளை உரித்துக் கொடுக்காமல், உயிர் கோழியாகவே விற்பனை செய்கிறார்கள். 1000 கோழிகளைக் கொண்ட இத்தகைய புரோயிலர் பண்ணையிலிருந்து மொத்த நிகர வருமானம் 3752 ரூபாவாகும். இதில் 3235 ரூபா அல்லது 68 சதவீதம் உயிர் கோழிகளை விற்பனை செய்வதில் இருந்து வருகின்றது. சிறிய அளவிலான உற்பத்தி உயர்வான விளைவினை விளைவிப்பதில்லை. எனவே, பெருமளவு கோழிப் பண்ணைகள் 5000க்கு மேற்பட்ட கோழிகளைக் கொண்டுள்ளன.

அட்டவணை: 1 பாரிய முட்டை உற்பத்தி மாவட்டங்கள்

00இல் உற்பத்தி

மாவட்டம்	81 - 90		91 - 94		1995		1996		1997		1998	
	உற்பத்தி	%										
குஞ்சாகல்	99,910	15	155,757	19	152,914	18	184,013	22	186,122	22	193,763	22
கம்பஹா	117,070	17	113,557	14	108,748	13	102,173	12	92,375	11	106,146	12
கொழும்பு	64,934	10	79,662	10	82,540	10	78,598	9	80,203	9	73,658	8
புத்தளம்	70,063	10	79,534	10	90,287	11	80,218	9	81,376	10	92,477	11
கஞ்சத்துறை	53,841	8	65,092	8	72,534	8	70,681	8	74,368	9	76,248	9
ஏனையவை	271,618	40	340,205	41	352,246	41	340,175	40	340,424	40	333,510	38
இலங்கை	676,352	100	825,652	100	859,269	100	855,858	100	854,868	100	875,803	100

அட்டவணை :2 முட்டைகளினதும், கோழி இறைச்சியினதும் உற்பத்தி, 1960 - 1998

வருடம்	முட்டை		இறைச்சி	
	அளவு மில.	% மாற்றம்	அளவு 000' மெ.தொ.	% மாற்றம்
1960	173	--	1.26	--
1961	209	20.5	1.74	38.1
1962	205	-1.8	1.62	-6.9
1963	259	26.2	2.53	56.2
1964	379	46.5	2.67	5.5
1965	356	-6.1	2.54	-4.9
1966	376	5.9	2.80	10.2
1967	354	-5.9	2.70	-3.6
1968	445	25.6	2.86	5.9
1969	431	-3.2	2.83	-1.0
1970	431	0.1	2.94	3.9
1971	478	10.8	3.05	3.7
1972	583	21.9	3.92	28.5
1973	622	6.8	3.26	-16.8
1974	406	-34.7	2.58	-20.9
1975	372	-8.4	2.39	-7.4
1976	365	-1.9	2.38	-0.4
1977	380	3.9	2.38	0.0
1978	360	-5.1	2.03	-14.7
1979	432	20.0	2.98	46.8
1980	545	26.0	2.74	-8.1
1981	559	2.7	2.79	1.8
1982	520	-7.0	2.62	-6.1
1983	566	8.8	2.74	4.6
1984	560	-1.0	2.83	3.3
1985	617	10.2	2.58	-8.8
1986	666	7.9	7.80	-202.3
1987	813	22.0	9.50	21.8
1988	816	0.5	10.67	12.3
1989	831	1.8	13.70	28.4
1990	815	-2.0	14.05	2.6
1991	781	-4.1	14.80	5.3
1992	809	3.6	19.00	28.4
1993	853	5.5	25.20	32.6
1994	859	0.7	35.74	41.8
1995	859	0.0	38.80	8.6
1996	856	-0.4	38.90	0.3
1997	855	-0.1	45.90	18.0
1998	876	2.4	52.80	15.0

மூலம்: குடிசனமதிப்பு, புள்ளிவிபரத் திணைக்களம்

அட்டவணை :3 100 கோழிகளுடனான கோழிப் பண்ணையிலிருந்து வருமானம்

	தொகை (ரூபா)	%
1. முட்டையிழும் கோழிகளைக் கொண்ட பண்ணை மொத்த வருமானம்		
அ) முட்டைகளின் விற்பனை (முட்டையின் சராசரி உற்பத்தி x சராசரி உற்பத்தி விலை) $302,100 \times 3.00$	906,300.00	91.84
ஆ) கோழிகளின் விற்பனை (950 கோழிகள் x 1.5கி.கி x ரூபா 45.00) - உயிர் நிறை 1.5	64,125.00	6.50
இ) பசளையின் விற்பனை (6000 கி.கி x ரூபா 2.00)	12,000.00	1.22
ச) வெற்றுச் சாக்குகளின் விற்பனை (880 x ரூபா 5.00)	4,400.00	0.45
மொத்தம் (அ + ஆ + இ + ச)	986,825.00	100.00
வருமானம் (மொத்த வருமானம் - மொத்த உற்பத்தி ஆகுசெலவு)	162,605.00	
2. புரோயில் கோழிகளைக் கொண்ட பண்ணை மொத்த வருமானம்		
அ) உயிர் கோழிகளின் விற்பனை (1.750கி.கி x 950x ரூபா.68.00)	113,050.00	98.69
ஆ) பசளைகளின் விற்பனை (600கி.கி.x ரூபா2.00)	1,200.00	1.05
இ) வெற்றுச் சாக்குகளின் விற்பனை (60x ரூபா 5.00)	300.00	0.26
மொத்தம் (அ + ஆ + இ)	114,550.00	100.00
நிகர வருமானம் (மொத்த வருமானம் - மொத்த உற்பத்தி ஆகுசெலவு)	3,747.00	
ஒவ்வொரு கோழிக்குமான நிகர வருமானம்	3.74	

இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சி

1990களில் இலங்கையின் பொருளாதாரம் 5.2 சதவீதம் என்ற சராசரி வருடாந்த வீதத்தில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. 1997இல் 6.3 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில், 1999இல் 4.2 சதவீதம் என்ற குறைந்த வளர்ச்சிக்கு சோாவடைந்த உலகளாவிய சந்தை நிலைமைகளின் விளைவாக கைத்தொழில் உற்பத்தியிலும், ஏற்றுமதிகளிலும் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியே பிரதானமாக காரணமாகும். எனினும், 1999இன் இரண்டாவது அரையாண்டின் ஆரம்பத்தில், கைத்தொழில் துறைச் செயற்றிறஞானது ஏற்றுமதிகளில் புத்துயிர்ப்பினதும், முன்னேற்றுத்தினதும் சமிக்ஞங்களைக் காட்டியுள்ளது. கமத்தொழில் மற்றும் சேவைத்துறைகளில் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றங்களினால் ஆதரவளிக்கப்பட்ட கைத்தொழில் உற்பத்தியில் புத்துயிர்ப்பிலிருந்து மேலும் வளர்ச்சி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1994இல் இலங்கையின் ஆளொருவருக்கான மொத்த உள்ளூர் உற்பத்தி (மொ.உ.உ.) சுமார் 1100 டெலார்களாகும். 2000இலும், 2001இலும் உண்மையான மொ.உ.உ. முறையே ஐந்து சதவீதத்தினாலும், ஆறு சதவீதத்தினாலும் வளர்ச்சியடையும் என முன்னீசிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நம்பிக்கையூட்டும் பொருளாதார வளர்ச்சியுள்ள போதிலும், ஐந்தில் ஒன்றிலிருந்து மூன்றிலொரு வரையிலான சனத்தொகை வறுமையிலேயே வாழ்கின்றது. நகரப் பகுதிகளில் கமார் ஏழு சதவீதத்துடன் மட்டும் ஒப்பிடுகையில், சனத்தொகையின் சுமார் 85 சதவீதத்தை உள்ளடக்கும் வறியவர்களுடனான கிராமியப் பகுதிகளில் வறுமை முதன்மையாக விளங்குவதாக ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தினாலும் (UNDP), உலக வங்கியினாலுமான நடைமுறையிலுள்ள வறுமை ஆய்வானது காட்டுகின்றது. எஞ்சிய வறியோர் கரையோரப் பகுதிகளில் காணப்படுவதுடன், இவர்களில் பொரும்பாலானோர் கரையோர மீன் பிடித்தலை நம்பியுள்ளனர். வறியவர்களில் பெரும்பாலானோர் மாகாணங்களில் செறிந்துள்ளதனால், கமத்தொழில் வளாச்சி மெதுவாக இடம்பெறுவதாக ஆய்வு அறிக்கையிடுகின்றது. சீரிய சூழல் பிரச்சனைகளை கிராமியத் துறைகள் கொண்டுள்ளதாக இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

